

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 23829-09-19 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י המתמחה דולב זאדה

נגד

הנאשם
סאהר זיאדנה (עציר) – בעצמו [ויעוד חזותי]
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אבו עביד

נוכח המתורגמן יוסקי שרגני

פרוטוקול

הערת בית המשפט:

הדיון קבוע לשעה 11:30, ורק עכשיו בשעה 15:15 הצליח שב"ס להביא את הנאשם לחדר הויעוד. יש ציפייה כי עניין זה יתברר על ידי הגורמים הרלוונטיים בשב"ס. הגם שלכאורה ניתן היה להסתפק בויעוד טלפוני הרי שמקום בו הדיון קבוע למתן גזר דין וקיימת אפשרות לבית המעצר לויעוד חזותי שנכון להתעקש על כך.

הדיון מתנהל בהשתתפות הנאשם באמצעות שיחת ועידה חזותית, בהתאם לתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (קיום דיונים בהליכים פליליים באמצעים טכנולוגיים), התש"ף-2020. השיחה אינה מוקלטת.

ב"כ הנאשם:

אני לא צריך לדבר עם הנאשם לפני הדיון, הוא יודע שהדיון קבוע לגזר דין ודיברנו לפני מספר ימים. אני מזהה את הנאשם במכשיר הטלויזיה.

נציג שבס אשר נמצא ליד הנאשם בבית המעצר, הסוהר אלירן דהן:

אני מזהה את הנאשם, בשמו ובאמצעות מספר זהות.

הנאשם:

אני סהאר זיאדנה ואני הנאשם בהליך זה.

הערת בית המשפט:

בית המשפט מסביר לנאשם את מהות הדיון, את השתתפותו באמצעות השימוש באמצעים הטכנולוגיים נוכח מצב החירום. בית המשפט מסביר לנאשם כי השיחה אינה מוקלטת.

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 19-09-23829 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

הנאשם:

אני שומע היטב, קיבלתי הסבר מבא-כוחי לפני הדיון ואני מסכים לקיים כך את הדיון.

גזר דין

ההרשעה ונסיבות המקרה

1. הנאשם הורשע, על סמך הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות אלימות, הן כלפי אמו ואחיו והן כלפי בעלי חיים - עבירות של איומים, תקיפה סתם ועבירה של הריגה או היזק לבעל חיים, לפי סעיפים 192, 379 ו-451 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "**חוק העונשין**"], בהתאמה.

2. נסיבות המקרה הן שביום 9.9.2019 סמוך לשעה 05:30 בבית אמו של הנאשם, שם הוא מתגורר עם אחיו, ביקש הנאשם מאמו ומאחיו כסף לנסיעה [לצורך הגעה למסגרת בה הוא מרצה מאסר בעבודות שירות – א.ב.ג.]. משאלה סירבו לו, נטל סכין מהמטבח ואיים על אמו ואחיו בכך שאמר להם "**אני אשחט אתכם**", וזאת כדי להפחידם. בהמשך תקף הנאשם את אחיו בכך **שתפס אותו מצווארו באמצעות ידיו והפילו ארצה**. לאחר מכן, יצא הנאשם מהבית **והרג 4 אפרוחים בכך ששחט אותם באמצעות סכין**.

3. הנאשם הודה במסגרת הסדר דיוני ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. ביום 3.2.2020 טענו הצדדים לעונש ולאחר שמיעת טיעוני המאשימה ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו. הצדדים טענו בעניין וביום 12.2.2020 דחיתי את בקשת הנאשם והותרתי את הרשעתו על כנה. הטיעונים לעונש נשמעו מחדש ביום 19.2.2020.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. תמצית תסקיר קצינת המבחן:

עולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם כבן 21, רווק, מתגורר עם משפחתו ברהט. הוא סיים 10 שנות לימוד ועזב את מסגרת הלימודים על רקע חוסר עניין והעדפתו לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה. עולה כי קיימת מצוקה כלכלית ולצד זאת גם חוסר יציבות תעסוקתית.

קצינת המבחן סקרה את משפחת מוצאו של הנאשם, שהוא יתום מאביו מזה כחמש שנים ואמו אינה בקו הבריאות. המשפחה תוארה כנורמטיבית. הנאשם עצמו בעל רישום פלילי קודם ובמועד ביצוע העבירה ריצה עונש מאסר על דרך של עבודות שירות. הנאשם שלל שימוש בחומרים ממכרים.

הנאשם הסביר את המעשים בכך שבבוקר העבודה ביקש כסף מאחיו לשם נסיעה לעבודות שירות וסורב ועל כן כעס, הם החלו להתווכח ולריב. הנאשם אישר כי איים על אחיו אך שלל את האיום בסכין ושלל גם איום על אמו. הוא אישר לקצינת המבחן כי הרג את האפרוחים כיוון שפרק עליהם

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 23829-09-19 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

את עצביו. יצויין כבר כעת, כי בדיון מאוחר יותר אישר הנאשם את האיומים אך שלל את הרג האפרוחים, ועמדתי על כך במסגרת ההחלטה מיום 12.2.2020.

הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי ולרכוש כלים להתמודדות עם מצבי לחץ מורכבים, והביע צער וחרטה על התנהלותו הפוגענית.

שירות המבחן שוחח עם אמו של הנאשם ואף היא תיארה עצבנות ואלימות מצד הנאשם מאז מות אביו. האם שללה חשש מהנאשם ורצון שישוב הביתה. תמונה דומה יחסית נמסרה גם מאחיו של הנאשם [המתלונן].

קצינת המבחן התרשמה כי חוויית האבדן נוכח מות אביו של הנאשם היוותה נקודת משבר משמעותית והוא מתמודד עם התסכול והעדר גבולות באמצעות בריחה מהבית וחבירה לחברה שאינה מטיבה עבורו. הרושם הוא שהנאשם חש רגשי נחיתות ודחייה הן במישור המשפחתי והן במישור החברתי.

קצינת המבחן סקרה את גורמי הסיכון הכוללים בין היתר היעדר בשלות, סף גירוי נמוך, היעדר גבולות פנימיים וחיצוניים, היעדר מקורות תמיכה, קושי בגילויי אמפתיה, עמדה קורבנית והעובדה כי הליכים משפטיים לא מהווים גורם מרתיע. מנגד, נסקרו גם גורמי סיכוי ובהם גילו הצעיר של הנאשם, שאיפותיו לחיות אורח חיים נורמטיבי, אכפתיות למשפחתו ורצון לטפל בבעיותיו. בשקלול הנתונים העריכה קצינת המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ופוגענית.

המלצתו של שירות המבחן היא שיש מקום להשית על הנאשם ענישה מוחשית של מאסר בפועל, וזאת לצורך הבהרת חומרת המעשים והרתעה מצידת גבולות.

5. תמצית ראיות וטיעוני ב"כ המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה הגיש רישום פלילי [1/ת], פרוטוקול מאסר על תנאי מת"פ 17973-04-18 [2/ת], תמונות הסכין והאפרוחים [3/ת] וטופס פרטי כליאה משב"ס [4/ת].

עיקר טיעוני המאשימה לעונש הוגשו בכתב [5/ת] ובמסגרתם עמדה המאשימה על הערכים המוגנים הן בעבירות האלימות והן בעבירות של פגיעה בבעלי חיים.

נטען כי לא ניתן לנתק בין האיום על האם והאח [שישחט אותם – א.ב.ג.] לבן הריגת האפרוחים, וכי הנאשם בחר מילותיו ובחר מעשיו ויש קשר ישיר בין הריגת האפרוחים לאיום בשחיטה שהושמע רק קודם לכן. לטענת המאשימה, בכך הוכיח הנאשם כי אינו מסתפק במילים אלא הוכיח כמה קל לממש את הכוונה לפגוע, באמצעות אותה סכין בה הצטייד קודם לכן כדי לאיים. לטענת המאשימה, האירוע יכול היה להסתיים אחרת כאשר במקום דמם של האפרוחים היה נשפך דמם של בני המשפחה.

נטען כי עצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא רבה.

המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם אחד לאירוע, שינוע בין 10 ל- 22 חודשי מאסר בפועל.

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 23829-09-19 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

- 1 ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובתוך מתחם העונש ההולם, טען ב"כ המאשימה
2 כי יש לתת ביטוי לכך שגם היום הנאשם למעשה לא מביע חרטה אמתית כפי שמצופה וכפי שנהוג
3 בדרך כלל כאשר נאשמים אחרים מודים בכתב אישום, וכי יש לתת לכך משקל משמעותי. עוד
4 הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן שלטענתו מדובר בתסקיר שלילי הממליץ על ענישה
5 מוחשית ומרתיעה. על כן, נטען, יש לגזור את דינו של הנאשם ברף העליון של המתחם וזאת בניגוד
6 לאמור בטיעונים הכתובים [ת/5], שנכתבו בטרם עתר הנאשם לאפשר לו לחזור בו מהודאתו.
- 7 תמצית ראיות וטיעוני ב"כ המאשימה לעונש 6.
- 8 הסניגור ביקש לתת משקל לנטילת האחריות ולחסכון בהעדתם של קורבנות העבירה ובזמן
9 השיפוטי. לטענת הסניגור, אילו היו נדרשים האם והאח להעיד, היה הדבר פוגע בהם או מציף
10 רגשות כאלה או אחרים.
- 11 הסניגור ביקש להתעלם מהאפיזודה של בקשת הנאשם לחזרה מהודאה. נטען כי הבקשה באה
12 מתוך רגש טבעי של הנאשם שפחד בבית המשפט.
- 13 הסניגור התייחס לפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה וביקש לאבחן אותה תוך שטען כי במקרה
14 שלפנינו לא היתה התעללות או התאכזרות לבעלי החיים, כפי שהיתה במקרים שהובאו על ידי
15 המאשימה. נטען, כי בשונה מכלב או חתול, שאותם מגדל האדם לצרכי מחמד וכחברים, הרי
16 שכאשר אדם מגדל עופות המטרה הסופית של גידולם היא שחיטה למטרת מאכל או לצורך קבלת
17 ביצים. על כן, כך נטען, הדבר שונה מהתעללות בחיה בשל רוע.
- 18 הסניגור הגיש פסיקה מטעמו וטען כי מתחם העונש ההולם לגבי העבירה של ההריגה או ההיזק
19 לבעל החיים צריך להתחיל ממאסר על תנאי.
- 20 עוד טען הסניגור כי עצם הריגת האפרוחים הוא אירוע אגבי לאירוע קודם, שהתחיל כשהנאשם
21 ביקש מאמו ומאחיו עזרה לקבל כסף על מנת להגיע למקום לשם כיבוד החלטת בית המשפט
22 [ביצוע עבודות שירות], ולא כדמי כיס. נטען כי עצם המעשה הוא מאבק פיסי של שניות בודדות
23 בין הנאשם לאחיו ולא נגרמה בגינו חבלה. נטען כי ביחס לעבירת האיומים הנאשם הודה בכך עוד
24 במשטרה, כך שלא ניתן לטעון שהוא לא נוטל אחריות על מעשיו.
- 25 הסניגור הגיש פסיקה מטעמו ועתר לקבוע מתחם עונש הולם כולל לכלל האירוע, כמתחם
26 שמתחיל במאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל.
- 27 לטענת הסניגור, המלצת שירות המבחן לא היתה ניתנת אילו הנאשם היה משוחרר. הסניגור הפנה
28 לתסקיר שירות המבחן ולמצוקות חייו של הנאשם שלא הצליח לייצר לעצמו קבוצה חברתית
29 אליה הצליח להתחבר, כשברקע אובדן האב לפני תקופה לא ארוכה. לטענת הסניגור, בשיא נעוריו
30 ובדיוק כשנזקק לדמות גברית מכוונת, איבד הנאשם דמות מעצבת אישיות, דמות שככל הנראה
31 היתה גם מונעת את ההתדרדרות החברתית וההתנהגותית.
- 32 עוד ביקש הסניגור לתת משקל לשאיפותיו הנורמטיביות של הנאשם, שמיועד להתחתן לאחר סיום
33 ריצוי המאסר.

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 19-09-23829 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

במכלול השיקולים, עתר הסניגור לגזור את דינו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם וזאת בין היתר בשים לב לכך שהוא עצור למעלה מחצי שנה, ובשים לב לגילו ולרישומיו הפלילי שאינו מכביד.

הסניגור התייחס למאסר המותנה וטען כי נכון לחפוף מחציתו כפי שנהוג במחוזו מקום שבו נאשם מודה ולא מנהל הוכחות.

לטענת הסניגור, יש לתת משקל לכך שהופקע עונש עבודות השירות וביקש לחפוף את עונש המאסר בתיק הנוכחי גם לעונש זה, שאם לא כן תהא זו ענישה לא מדתית.

7. הנאשם פנה לבית המשפט והתנצל על מעשיו.

הדין

8. בגזירת הדין יש להבטיח קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם.

מתחם העונש ההולם – לאירוע האלימות כולו – הן כלפי האם והאח והן כלפי בעלי החיים

9. באיומיו על אמו ואחיו פגע בהנאשם בערכים המוגנים שעניינם שמירה על שלווה נפשית ותחושה בטחון. בתקיפתו את אחיו הוסיף עוון על עוון ואף פגע בערך המוגן של שמירה על גופו של האח.

עבירות אלימות אלו בוצעו בתוך המשפחה על רקע היחסים שבתוך המשפחה. עמדתה העקרונית של הפסיקה היא להחמיר בענישה בגין עבירות של אלימות בתוך המשפחה, לרבות ענישה של מאסרים בפועל ומתן משקל גובר לעקרונות הגמול וההרתעה על פני נסיבות אישיות [ראו למשל ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007); רע"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל (21.1.2013); רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009); ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (12.2.2012); רע"פ 6191/18 דראושה נ' מדינת ישראל (28.8.2018)].

10. בשחיתתו את האפרוחים פגע הנאשם קודם כל בערכים המוגנים של הגנה על החלש. ראו לעניין ההגנה על בעלי חיים ברע"א 1684/96 עמותת "תנו לחיות לחיות" נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ, פ"ד נא(3) 832 בעמ' 859 (1997):

"מה טעם מצאו בתי-משפט ומחוקקים לקבוע הלכות ולחוקק חוקים להגנת בעלי-חיים? ... היסוד הראשון והעיקרי בונה עצמו על תחושתנו - תחושת-הלב - כי התעללות בבעל-חיים, התאכזרות אליו, עינויו, הינם מעשים בלתי-מוסריים, בלתי-הגונים ובלתי-הוגנים. תחושת החמלה שאנו חשים כלפי בעל-חיים שמתעללים בו נובעת ממקום עמוק בליבנו, מרגש המוסר שבנו, רגש הנחרד נוכח פגיעה בחלש ובחסר-ההגנה. צוינו מלידה להגן על החלש, ובעל-חיים הם חלשים. בעל-חיים ליד האדם הוא כילד, תמים וחסר-הגנה. התעללות בילד תזעזע אותנו וכן היא התעללות בחיה. החיה - כמוה כילד - הינה תמימה. אין היא מכירה ברוע ואין היא יודעת כיצד להתמודד עימו. החיה מתקשה להגן על עצמה מפני האדם, והמלחמה בין האדם לבין החיה היא מלחמה בין מי שאינם שווים. האדם מצווה איפוא להגן על החיה כחלק מן הציוד המוסרי להגן על

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 19-09-23829 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

1 החלש. מיצוות צער בעלי-חיים באה, איפוא, להגן על בעלי-החיים באשר הם,
2 יצורים שהאלוהים נתן בהם נשמה. כל מי שאלוהים בלבבם, יעשו ככל שיוכלו
3 - איש-איש ממקומו - כדי שהאדם לא יענה בעלי-חיים, לא יתאכזר אליהם ולא
4 יתעלל בהם. ומליבו של האדם נחצבה ההלכה ונחקקו החוקים להגנת בעלי-
5 החיים."

6 חברה נאורה נמדדת לא רק ביחסה לבני אדם אלא גם ביחסה ליתר בעלי החיים בקרבה.
7 אלא שחשיבות מניעת ההתעללות וההתאכזרות כלפי בעלי חיים אינה רק בצורך להגן על בעלי
8 החיים. מעבר לעקרונות של שמירה מדתית על הנשמה באשר היא, ומבלי להיקלע למחלוקות
9 נוספות בהקשר זה, הרי שמניעת התעללות ואכזריות באה, לא פחות, להגן על האדם. מי
10 שמתאכזר ומתעלל מעיד על דפוסי התנהגות, והמתאכזר ומתעלל בבעלי חיים, סופו שיפגע גם
11 בבני אדם [השוו: ע"פ (חי') 2627/07 אדרי נ' מדינת ישראל (3.1.2008)].

12 ראו לעניין זה גם דבריו של כב' השופט ס. גו'בראן ברע"פ 8122/12 פחמאוי נ' מדינת ישראל
13 : (27.1.2013).

14 "יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות
15 הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני
16 האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן
17 השפע הטכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלומות חריפה מבעבר. חדשות
18 לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות
19 לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים של בעלי חיים בתעשיית
20 המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד
21 בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם
22 הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד
23 הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת
24 זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת
25 האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך
26 להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי."

27 וראו גם רע"פ 4987/15 סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל (19.7.2015).
28 ואולם, בקביעת מתחם העונש ההולם אין די בעצם הפגיעה בערכים המוגנים ואף לא במדיניותה
29 העקרונית של הענישה. על מתחם העונש ההולם להביא בחשבון שיקולים נוספים הנוגעים לעצמת
30 הפגיעה בערכים המוגנים ולמידת האשם באופן קונקרטי המושפעת כמובן גם מהיבטים אישיים,
31 ככל שהם קשורים בביצוע העבירה.

32 11. בשיקולי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה הנדון אני מקבל את טענת המאשימה כי הפגיעה
33 באפרוחים היתה המשך ישיר לאיומים בסכין על האם והאח ולפגיעה הפיזית באח. למעשה,
34 הנאשם היה מתוסכל ויש קשר ישיר בין האמירה של "אני אשחט אתכם" כשהוא אוחז בסכין,
35 להמשך שחיטתו את האפרוחים. גם אם אין הכרח שמדובר באותה סכין, עדיין ברור ואף הנאשם
36 מעיד זאת כי פרק את זעמו על האפרוחים, שהיו במקרה זה החוליה החלשה באירוע.
37 אין ספק כי במעשיו פגע הנאשם פגיעה משמעותית בערכים של שלווה ובטחונם של אמו ואחיו,
38 והעובדה כי הם מבקשים היום את טובתו אינה מלמדת על היעדר פגיעה אלא ככל הנראה על
39 אמפתיה, אהבה וסלחנות.

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 23829-09-19 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

מעשהו של הנאשם כלפי האפרוחים מלמד לא רק על רף תסכול נמוך אלא גם על כשל ערכי ומוסרי והנכונות לפגוע באפרוחים הרכים, בשיא חולשתם, מלמד על נכונות לפגוע גם באדם, לרבות באלו הקרובים אליו. מכאן גם פוטנציאל הנזק שהיה גלום במעשיו של הנאשם ביחס לאמו ואחיו. באשר לנזק שנגרם לאפרוחים, אכן מדובר בנזק משמעותי המתבטא במותם. בהקשר לכך, אינני מקבל את טענת הסניגור כי ממילא סופם של האפרוחים לשחיטה. לא כך יש להתבונן על הדברים: ברור כי האנושות מגדלת בעלי חיים לצרכי מאכל ומחקר ואין חולק כי בעלי החיים מוצאים את מותם בסוף הגידול. ואולם, נדרשים אנו כי גם תהליך זה יבוצע תוך הקפדה על רף ערכי ומוסרי גבוה ומידה גבוהה של אנושיות. לכך גם הותקנו תקנות שעניינן אופן גידול, החזקה ואף שחיטת בעלי חיים, ואין איש רשאי לעשות כישר בעיניו.

גם בתוך חצרנו אין אנו זכאים לפגוע באכזריות בבעלי החיים הסובבים אותנו, בין אם מדובר בבעל חיים המוחזק לשם מחמד ובין אם לצרכי מאכל או מוצרים נוספים. צריכים אנו לנהוג בהם כפי שנדרשים אנו לנהוג בחלש – באנושיות ובחמלה ולצמצם עד למינימום הנדרש את סבלם – שהרי החובה שלא לגרום צער לבעלי חיים מטילה חובות מעשיות על האדם והיא שוללת במפורש כל גרימת סבל בלתי מוצדק לבעלי חיים [השוו: פסיקת בית הדין הצבאי לערעורים בערעור 107/03 קראדי נ' התובע הצבאי (21.8.2003)].

הנאשם שלפנינו לא שחט את האפרוחים לצורך מאכל אלא כילה בהם את כעסו ועצביו, תוך השארתם במקום שחוטים או פצועים ומתבוססים בדמם [ראו למשל תמונה ת/3].

סבורני, כי במכלול הדברים יש לראות את הפגיעה בערכים המוגנים כגבוהה.

12. בהקשר של מידת האשם יש לשקול את מידת השליטה, מידת המצוקה הנפשית, מידת הקרבה לסייג וכדומה, כפי שנקבע במבחנים הרלבנטיים המנויים בסעיף 40ט(א) בחוק העונשין, והכל על מנת לתת למעשה את גוון הפליליות הנכון.

אין מחלוקת כי מעשיו של הנאשם לא היו מתוכננים. הוא פעל לבדו תוך התעמתות עם אמו ואחיו. הנאשם ידע כי הוא פעול באופן אסור ואין זו הפעם הראשונה שהוא נוהג באלימות [ת/2]. עם זאת, בהחלט ניכר כי הנאשם פעל מתוך מצוקה אישית ותסכול על כך שהוא צפוי להיענש אם לא יגיע בזמן לרצות את עונש עבודות השירות. תסכול זה, נוכח שיתכן והוא חש חוסר בסימפתיה מצד בני משפחתו למצוקתו, אכן מחייב לתת גוון נכון למעשיו של הנאשם, שגם לא רכש עד כה כלים להתמודדות עם מצבי לחץ שכאלו. תסכול זה נוסף על רקע מצוקה קודמת הנובעת מאי-עיבוד האובדן לאחר מות אביו והיעדר דמות מנחה ומשמעותית עבור הנאשם.

סבורני כי הזעם שבו היה נתון הנאשם באותו רגע הקשה עליו לשלוט בעצמו. הגם שמחד קיים פוטנציאל נזק לפגיעה באחיו ובאמו, יש לתת ביטוי לעובדה שאת הזעם פרק על בעלי החיים ולא על אמו ואחיו. הגם שקשה הדבר לראות ולדעת, יש בכך משום קומץ שליטה של הנאשם להפנות את זעמו למקום שעודנו אסור ופוגעני אך פגיעתו ביחס לפגיעה אפשרית בבני אדם נמצאת במקום נמוך יותר.

סבורני כי נוכח האמור יש לראות את מידת האשם כבינונית.

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 23829-09-19 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

13. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, ניתן למצוא כאמור מנעד רחב של עונשים, בהתאם למנעד הנסיבות הקונקרטיות.

בחנתי את הפסיקה שהוצגה לי על ידי הצדדים וכן פסיקה נוספת. סבורני כי יש לתת את הדעת למקרים הן של אלימות כלפי בני משפחה והן לאלימות כלפי בעלי חיים.

בכל הנוגע לעבירות של היזק לבעלי חיים סבורני כי מתחמי הענישה נעים בד"כ בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר :

ברע"פ 4987/15 סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל (19.7.2015) אושר עונש של 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, שנגזר על נאשם שהתעלל בגור חתולים ברחוב, דרך על רגלו והמיתו.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 3710-07-18 קנדלר נ' המשרד לאיכות הסביבה (6.11.2018) נדון נאשם לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל בגין גרימת היזק לצבת ים שעלה אל החוף להטיל את ביציה.

בע"פ (מחוזי י-ם) 22674-02-16 מזרחי נ' מדינת ישראל (23.5.2016) נדון נאשם שביחד עם אחרים הרגו חמור כדי להשתמש בעורו. נגזר עליו חודש וחצי של מאסר בדרך של עבודות שירות.

בע"פ (חי') 2627/07 אדרי נ' מדינת ישראל (3.1.2008) הנ"ל נדון ענייו של נאשם שהשליך מחלון ביתו שני גורי חתולים, כשאחד מהם מת האחר נפצע. הוא נדון לעונש של 3 חודשי מאסר בפועל.

ובמחוזנו – בעפ"ג (ב"ש) 24205-01-16 לוי נ' מדינת ישראל (1.4.2016) נדון נאשם שהטיח את גורת הכלב של אחותו אל הקיר וגרם למותה. הוא נדון לעונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

גם בעפ"ג (ב"ש) 13290-02-10 מדינת ישראל נ' קגן (15.9.2010) נדונה נאשמת שהשליכה כלבה וגור כלבים מחלון דירתה [הכלבים נחבלו]. היא נדונה לעונש של 3 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (רמי') 34492-03-19 מדינת ישראל נ' ראדי אבו עאנם (26.11.2019) נדון נאשם שרוצץ גולגולות של 3 כלבים. נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. המקרה שלפנינו פחות חמור.

בכל הנוגע לעבירות האלימות של האיומים והתקיפה סתם כלפי האח, סבורני כי מתחם העונש ההולם, כשלעצמו, יכול להתחיל ממאסר על תנאי ראו לעניין זה :

בת"פ (ב"ש) 44814-03-19 מדינת ישראל נ' זוארי (22.7.2019) נדון נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה סתם שביצע כלפי הוריו. קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (ב"ש) 20328-09-17 מדינת ישראל נ' איפרגן (26.3.2018) קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה על דרך של עבודות שירות ועד עשרה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות אלימות ורכוש שבוצעו כלפי בני משפחתו [אחות ואב] ורכושם וכלפי שוטרים שעיקבו אותו לתחנה במעמד אירוע זה.

בת"פ (ק"ש) 22199-05-15 תביעות צפת נ' פלוני (13.6.2016) נדון נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפה והיזק במזיד לרכוש, כאשר השליך לעבר אימו מגהץ לאחר וויכוח עמה ולאחר מכן

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 19-09-23829 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

1 דחף אותה, היכה את אחיו והשליך סכין לעבר אחותו. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש
2 הולם שבין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
3 בת"פ (ב"ש) 14-04-32946 מדינת ישראל נ' אלעתאמין (11.8.2014) נדון עניינו של נאשם שתקף
4 את אמו וקבעתי מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר בפועל.
5 בת"פ 11-03-24737 מדינת ישראל נ' פלוני (19.10.2014) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירה
6 של תקיפה סתם עת השליך לעבר בתו נעל שלא פגעה בה ולאחר מכן סטר לה. בנוסף צירף הנאשם
7 2 תיקים נוספים בהם הורשע בעבירות של איומים וניסיון תקיפת בת זוג. בתיק התקיפה כנגד
8 הבת נקבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.
9 בת"פ (ב"ש) 17-03-21653 מדינת ישראל נ' פשוטין (24.12.2017) נדון הנאשם בגין עבירות של
10 תקיפה סתם כלפי אמו ושתי אחיותיו, אחת מהן הרה. גם שם נקבע מצב נפשי מורכב לנאשם
11 ובית המשפט קבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל.
12 14. אציין כי כאשר מדובר במקרה מורכב, הרי שחומרתו נובעת לא פעם ממכלול המעשים ועל כן, גם
13 אם כל אחד מהחלקים מצדיק מתחם המתחיל בעונש של מאסר על תנאי, שהרי שבהצטרפותם
14 של המעשים יכול ויצדיקו מתחם עונש הולם שתחתיתו מחייבת מאסר בפועל. כזהו המקרה
15 שלפנינו, ואני קובע את מתחם העונש ההולם הכולל כמתחם שנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר
16 בפועל.

גזירת הדין

15 15. אין מקום להורות על סטייה ממתחם בשל שיקולי שיקום. כמו גם שלא נטען בנדון.
16 16. הנאשם כבן 21, רישומו הפלילי כולל הרשעה אחת במסגרת של צירוף תיקים שעניינם תקיפת
17 שוטר, דרישת נכס באיומים וכן תקיפה סתם ואיומים [ת/1].
18 מגזר הדין שהוגש כפרוטוקול מאסר על תנאי עולה כי האירוע הראשון [מושא ת"פ 18-04-17973]
19 עניינו בסירובה של אמו של הנאשם לתת לו כסף. אז איים עליה הנאשם והשתולל בבית ואף תקף
20 שוטר שהגיע לבית. גם האירוע הנוסף [ת"פ 18-06-47548] עניינו בסירוב אמו ואחיו של הנאשם
21 למסור לו טלפון, הוא השתולל בבית, אחז בסכין ואיים באמצעותה על אמו ואחיו, ובהמשך דחף
22 את אמו. תיאור הדברים מלמד על דפוס של איומים ואלימות בבית, לרבות תוך שימוש בסכין,
23 ואין זו הפעם הראשונה.
24 17. אין ספק כי המאסר הנוכחי חדש לנאשם וניכר גם בבית המשפט כי הוא חושש ונרתע מהמאסר.
25 העובדה כי עבודות השירות הופקעו והוא נדרש לרצות גם את יתרת העונש בגין ההליך הקודם
26 מאחורי סורג וברית, אף היא צריכה להילקח בחשבון נוכח שבמאסרו נפגעת המשפחה ונפגעת
27 אמו גם בפרנסתה.
28 הנאשם מתקשה לקבל אחריות על מעשיו. התנהלותו באולם בית המשפט במסגרת בקשתו לחזור
29 בו מהודאתו, והתנהלותו מול שירות המבחן [כפי שפורט בהחלטתי מיום 12.2.2020] מלמדים על

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 23829-09-19 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

קושי לקבל אחריות והדברים מתקשרים גם לעבירות הקודמות שאף הן בוצעו בנסיבות דומות כלפי אמו ואחיו. עם זאת, בהחלט צודק הסניגור שאין להעניש את הנאשם על התנהלותו בבית המשפט.

לזכותו של הנאשם יש אכן לזקוף את החיסכון בהעדת האם והאח ובנסיבות שלפנינו מדובר בחסכון משמעותי.

עוד יש לזקוף את נסיבות חייו המשפיעות על המעשים, וזאת כפי שגם פורט לעיל בהקשר של החוסר בהצבת גבולות ומצוקה אישית הנשענת בין היתר על חוסר עיבוד אבדן האב.

18. במכלול השיקולים, סבורני כי יש לגזור את דינו של הנאשם בשליש מתחם העונש ההולם, **לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל**.

19. בנסיבות בהן ראיתי את אמו של הנאשם ואחיו מבקשים את טובתו, אמנע מקביעת פיצוי.

הפעלת המאסר המותנה

20. לחובת הנאשם עונש מאסר מותנה של 6 חודשים מת"פ (ב"ש) 17973-04-18 וזאת לתקופה של שלוש שנים מיום מתן גזר הדין [1.7.2019].

הכלל הנהוג בסעיף 58 בחוק העונשין הוא שעונש המאסר המותנה מופעל במצטבר, אם כי לבית המשפט שיקול דעת האם לחפוף את המאסר המותנה או חלקו. בע"פ 6477/10 **מינליק נ' מדינת ישראל** (8.1.2013) נקבע כי -

"מן הראוי לזכור ולהזכיר כי עונש המאסר-על-תנאי נועד להמריץ נאשמים, לעודדם לחזור למוטב, להרתיעם לבל ישובו לבצע עבירות. עונש של מאסר-על-תנאי מבקש לסייע בשיקומו של הנאשם, אך משנכזבה תוחלת השיקום, עולה משקלם של שיקולי הגמול, ההרתעה והבטחת בטחון הציבור."

המקרה שלפנינו מלמד על חוסר הרתעה בעקבות ההליך הקודם. גם שירות המבחן עמד על כך והעובדה כי הנאשם ביצע את המעשים כלפי אותן קורבנות, חודשיים לאחר שנגזר דינו הקודם ותוך נשיאת העונש במסגרת עבודות שירות, מלמד כי נכזבה התוחלת השיקומית של העונש הקודם [של מאסר בדרך של עבודות שירות] וכעת יש להשלים את העונש שנגזר. נזכיר כי המאסר המותנה הוא עדיין העונש בגין האירוע הקודם.

עם זאת, אכן נהוג במחוזנו במקרה של הודאת נאשם במיוחס לו לחפוף כמחצית מהעונש המותנה, אם כי גם בכך אין לקבוע מסמרות.

בשים לב לעובדה כי מדובר באותם קורבנות, בסמיכות הזמנים ובשיקולים לקולה, ומתוך חשיבות ראיית העונש הכולל שנגזר, ונוכח שכעת מרצה הנאשם את העונש הקודם מאחורי סורג ובריה, חלף עבודות השירות, אני מוצא לחפוף מחצית מהמאסר המותנה.

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2020

ת"פ 23829-09-19 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

גזר הדין

21. נוכח כל האמור, לאחר שבחנתי את נסיבות העבירה, את חומרת המעשים ומידת אשמו של הנאשם, ובחנתי את נסיבותיו האישיות במתחם העונש ההולם, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) 10 חודשי מאסר בפועל.

אני מפעיל את המאסר המותנה בן 6 חודשים מת"פ (ב"ש) 17973-04-18 של בית משפט השלום בבאר-שבע, כאשר מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר.

למען הסר ספק, בסה"כ ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו תנוכה תקופה שבה היה הנאשם עצור בלבד ולא אסיר, ומובהר כי המאסר יצטרף לכל מאסר אחר אותו מרצה הנאשם כעת.

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר ובכפוף לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, שלא יעבור על כל עבירת אלימות, הן כלפי אדם והן כלפי בעל חיים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

~*~

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תש"פ, 11/05/2020, במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא

הנאשם:

אני מבין את גזר הדין.

הוקלד על ידי גל מלול